Ročník 1981

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 1 | Vydána dne 23. ledna 1981 | Cena Kčs 1.30

OBSAH:

1. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o změnách a doplňcích Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Federativní lidové republiky Jugoslávie o mezinárodní silniční dopravě, sjednané v Praze dne 22. října 1962

2. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví

3 Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky o provádění inspekce na vysokých školách

4 Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 95/1978 Sb., o školách pro mládež vyžadující zvláštní péči

5. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky o závěrečných učňovských zkouškách v učebních a studijních oborech

6. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky o vykonávaní inšpekcie na vysokých školách

7. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby

Oznámení o vydání obeeně závazných právních předpisů

1

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. prosince 1980

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o změnách a doplňcích Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Federativní lidové republiky Jugoslávie o mezinárodní silniční dopravě, sjednané v Praze dne 22. října 1962

Dne 15. května 1980 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o změnách a doplňcích Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Federativní lidové republiky Jugoslávie o mezinárodní silniční dopravě, sjednané v Praze dne 22. října 1962. Podle svého článku 16 Dohoda vstoupila v platnost dnem 14. října 1980. Tímto se doplňuje vyhláška ministra zahraničních věcí č. 72/1963 Sb.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o změnách a doplňcích Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Federativní lidové republiky Jugoslávie o mezinárodní silniční dopravě, sjednané v Praze dne 22. října 1962

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Socialistické federativní republiky Jugoslávie se dohodly, že Dohoda o mezinárodní silniční dopravě, sjednaná mezi oběma vládami v Praze dne 22. října 1962 (dále jen „Dohoda") se mění takto:

Článek 1

V celém textu Dohody se mění název „Vláda Federativní lidové republiky Jugoslávie" na „Vláda Socialistické federativní republiky Jugoslávie".

Článek 2

Článek 6 se mění takto:

„Příležitostné turistické přepravy mezi oběma státy a v tranzitu jejich územím nepodléhají povolení. Toto ustanovení se použije vždy, jsou-li tytéž osoby dopravovány tímtéž vozidlem:

a) při okružní cestě, která začíná a končí ve státě, kde je vozidlo evidováno;

b) během cesty, jejíž výchozí bod je v některém místě státu, kde je vozidlo evidováno, a místo určení na území druhého státu, anebo v některém třetím státě, s podmínkou, že se vozidlo vrátí prázdné do státu, kde je evidováno, pokud nebylo vydáno jiné povolení.".

Článek 3

Článek 8 se mění takto:

„Pro každou jednotlivou cestu vozidla nebo soupravy vozidel se vydává samostatné povolení.

Uvedené povolení opravňuje dopravce k vykonání cesty tam a zpět.

Převzetí zpětného nákladu na území druhého státu mimo námořní přístavy je možné pouze na základě povolení pro bilaterální přepravy, tj. přepravy mezi oběma státy.".

Článek 4

Článek 9 se mění takto:

„Povolení rozdělují příslušné orgány státu, v němž je vozidlo evidováno, v rámci kontingentů, které příslušné orgány smluvních stran každoročně vzájemně dohodnou na základě reciprocity. Tyto kontingenty se odděleně schvalují pro bilaterální přepravy, pro tranzitní přepravy jejich územím a pro přepravy do a z jugoslávských námořních přístavů.".

Článek 5

Článek 10 se mění takto:

„Příslušný orgán jedné smluvní strany doručí příslušnému orgánu druhé smluvní strany dohodnutý počet nevyplněných ověřených povolení pro jednotlivé kategorie přeprav podle článku 9 Dohody.".

Článek 6

Článek 11 se ruší.

Článek 7

Článek 12 se mění takto:

„Povolení nepodléhá

a) přeprava stěhovaných svršků prováděná k tomu zvláště vybavenými dopravními prostředky;

b) přeprava předmětů určených pro veletrhy, výstavy a předvádění;

c) přeprava závodních koní, závodních automobilů a sportovních potřeb určených pro sportovní podniky;

d) přeprava divadelních dekorací a rekvizit;

e) přeprava hudebních nástrojů a zařízení, určených pro rozhlasová, filmová nebo televizní natáčení;

f) příležitostná přeprava zboží na letišti a z letiště v případě odklonění leteckých služeb;

g) přeprava včel a rybího plůdku;

h) přeprava zesnulých prováděná k tomu zvláště vybavenými dopravními prostředky;

i) vstup a jízda vozidel určených k poskytování technické pomoci, jakož i přeprava vozidel nezpůsobilých k jízdě;

j) přeprava léků a lékařských potřeb k poskytnutí pomoci v případě přírodních katastrof.

Přepravy uvedené pod písmeny a) až e) však nepodléhají povolení jen tehdy, budou-li zvířata nebo předměty znovu vyvezeny.".

Článek 8

Článek 13 se ruší a nahrazuje tímto ustanovením:

„Přeprava nákladů po území druhého státu, při níž celková hmotnost nebo rozměry přepravovaných nákladů a použitých vozidel přesahují hmotnost nebo rozměry přípustné na území tohoto státu, vyžaduje zvláštní povolení v souladu s vnitrostátními předpisy.“.

Článek 9

Článek 18 se doplňuje takto:

„Dopravci, sídlící na území jednoho státu, nemohou provádět přepravu cestujících nebo zboží mezi dvěma místy na území druhého státu, jakož ani mezi územím druhého státu a třetí zemí.

Přeprava cestujících a zboží mezi územím druhého státu a třetí zemí se může, jako výjimka z ustanovení prvního odstavce tohoto článku, vykonávat jen na zvláštní povolení příslušného orgánu druhé smluvní strany.“.

Článek 10

Článek 19 se ruší.

Článek 11

Článek 21 se ruší.

Článek 12

Článek 24 se mění takto:

„Dopravci, sídlící na území jednoho státu, kteří vykonávají přepravu cestujících a zboží podle této dohody podléhají za takové přepravy na území druhého státu povinnosti platit správní poplatky za vydání povolení, náhrady za užívání silnic a přepravní daně podle platných předpisů druhé smluvní strany.

Příslušné orgány smluvních stran se mohou dohodnout na vzájemném osvobození dopravců od povinnosti placení správních poplatků, náhrad a daní uvedených v prvním odstavci tohoto článku, a to:

a) při přepravě cestujících;
b) při bilaterální přepravě zboží a při přepravě zboží do a z jugoslávských námořních přístavů.

Ustanovení tohoto článku se netýkají povinnosti placení silničních poplatků a mostného na těch silnicích a mostech, kde se platí zvlášť.“.

Článek 13

Článek 26 se mění takto:

„Smluvní strany zřizují Smíšenou komisi, která se v případě potřeby sejde na žádost jedné nebo druhé strany za účelem řešení předem dohodnutých otázek.

Závěry Smíšené komise podléhají schválení v souladu s vnitrostátními předpisy smluvních stran.“.

Článek 14

Článek 27 se mění takto:

„Ve všech otázkách, které nejsou upraveny ustanoveními této dohody nebo ustanoveními mezinárodních smluv, jimiž jsou obě strany vázány, se budou používat vnitrostátní předpisy.“.

Článek 15

Přílohy Dohody se ruší.

Článek 16

Tato dohoda podléhá schválení nebo ratifikaci oběma stranami podle ustanovení jejich příslušných vnitrostátních právních předpisů a vstoupí v platnost dnem výměny nót potvrzujících její schválení nebo ratifikaci.

Dáno v Praze dne 15. května 1980 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a srbochorvátském, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. Vladimír **Blažek** v. r.

Za vládu
Socialistické federativní republiky Jugoslávie:

Ante **Zelić** v. r.

2

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. prosince 1980

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví

Dne 11. ledna 1980 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví. Podle svého článku 8 Dohoda vstoupila v platnost dnem 29. října 1980.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Maltské republiky,

vedeny přáním rozvíjet a podporovat spolupráci v oblasti zdravotnictví,

v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaným dne 1. srpna 1975 v Helsinkách,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat a rozvíjet spolupráci a výměnu zkušeností v otázkách zdravotnictví a lékařské vědy tak, aby tato spolupráce přispívala k stálému zlepšování zdravotního stavu lidu obou zemí.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat:

a) výměnu zkušeností v otázkách organizace zdravotnictví a jeho řízení, zvláště na úsecích léčebně preventivní péče, hygienické a protiepidemické služby, zdravotní výchovy a při používání lékařských přístrojů, nástrojů a léků;

b) výměnu odborníků ke studijním pobytům a konzultacím;

c) přímou spolupráci mezi zdravotnickými institucemi a organizacemi obou zemí;

d) výměnu plánů a materiálů, týkajících se sjezdů, konferencí a porad, které se zabývají otázkami organizace zdravotnictví a lékařské vědy. Budou vzájemně zvát občany druhé strany k účasti na vědeckých sjezdech a konferencích, pořádaných na jejich území;

e) vysílání odborníků k pracovním pobytům na základě dohod mezi příslušnými organizacemi smluvních stran.

Článek 3

Příslušné orgány smluvních stran si budou za účelem společného boje proti přenosným nemocem vyměňovat zkušenosti o prevenci, diagnostice a léčení těchto nemocí.

Článek 4

Příslušné orgány smluvních stran si budou vyměňovat seznamy lékařské literatury a zdravotnických filmů, názorné pomůcky a jiný materiál z oblasti zdravotní výchovy.

Článek 5

Smluvní strany budou spolupracovat na úseku školení a doškolování zdravotnických pracovníků zejména tím, že

a) budou podporovat výměnu lékařů a jiných zdravotnických pracovníků nebo jim umožní postgraduální školení v určitém speciálním oboru a studium určitých druhů nemocí;

b) budou si vyměňovat učební pomůcky a pedagogické zkušenosti.

Článek 6

1. Každá smluvní strana poskytne občanům druhé smluvní strany, kteří se přechodně nacházejí na jejím území, při úrazu, akutním onemocnění nebo v jiných naléhavých případech bezplatně nezbytnou lékařskou péči.

2. Smluvní strany umožní na žádost druhé strany přijetí nemocných k speciálnímu léčení nebo lázeňskému léčení.

Článek 7

Za účelem provádění této dohody budou smluvní strany sjednávat vždy na období tří let plány spolupráce, které budou obsahovat též finanční a organizační podmínky provádění této dohody.

Článek 8

Tato dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Článek 9

Tato dohoda se uzavírá na dobu pěti let a její platnost se bude prodlužovat vždy na dalších pět let, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

Dáno v Praze dne 11. ledna 1980 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

MUDr. Jaroslav **Prokopec** v. r.

Za vládu
Maltské republiky:

Dr. Vincent **Moran** v. r.

3

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 18. prosince 1980

o provádění inspekce na vysokých školách

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví podle § 22 odst. 2 a § 98 odst. 1 zákona č. 39/1980 Sb., o vysokých školách:

§ 1

Úkoly inspekce

(1) Ministerstvo školství České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo školství") inspekcí na vysokých školách kontroluje zejména

a) úroveň řízení a kontroly výchovně vzdělávací činnosti,

b) obsah, organizaci, metody a výsledky výchovně vzdělávací činnosti,

c) zabezpečení studia učebnicemi, učebními pomůckami, texty a didaktickou technikou a jejich kvalitu,

d) dodržování zásad pro prověřování hodnocení vědomostí studentů,

e) výběr, rozmísťování, zvyšování pedagogické a vědecké kvalifikace učitelů a plnění jejich povinností,

f) úroveň řízení vědecké nebo umělecké a výzkumné činnosti se zřetelem k činnosti výchovně vzdělávací,

g) tvorbu a plnění plánu výchovy nových vědeckých pracovníků a využívání školící kapacity vysokých škol,

h) plánování, realizaci a využívání styků vysokých škol se zahraničními vysokými školami a jinými vědeckými, výzkumnými, vývojovými a uměleckými zařízeními v zahraničí se zvláštním zřetelem k vědeckopedagogickému nebo uměleckopedagogickému růstu učitelů,

ch) organizaci, průběh a úroveň přijímacího řízení ke studiu na vysokých školách.

(2) Úkolem inspekce je dále

a) seznamovat funkcionáře vysokých škol s výsledky inspekční činnosti spolu s návrhy na řešení problémů a odstranění zjištěných nedostatků; podle potřeby předkládat příslušné návrhy ministrovi školství České socialistické republiky (dále jen „ministr školství"),

b) zobecňovat a rozšiřovat pokrokové pracovní metody ve výchovně vzdělávací činnosti a dobré zkušenosti z organizátorské a kontrolní činnosti vysokých škol,

c) metodicky usměrňovat kontrolní činnost funkcionářů vysokých škol ve výchovně vzdělávací činnosti.

§ 2

Inspektoři

(1) Inspekci provádějí inspektoři ministerstva školství (dále jen „inspektoři").

(2) Inspekce se mohou podle potřeby pod vedením inspektorů účastnit i učitelé vysokých škol, popřípadě významní odborníci z praxe, které s jejich souhlasem a v případě odborníků z praxe se souhlasem organizace, s níž jsou v pracovním, služebním nebo členském poměru, určí do inspekčních skupin ministerstvo školství; tito pracovníci po dobu provádění inspekce mají stejná práva a povinnosti jako inspektoři.

§ 3

Práva a povinnosti inspektorů

(1) Inspektoři při provádění inspekce mají právo

a) s vědomím rektora (děkana samostatné fakulty) vstupovat do prostorů vysokých škol a jejich součástí a nahlížet do písemných dokladů a dokumentů týkajících se úkolů inspekce (§ 1),

b) zúčastňovat se jednání poradních orgánů rektora a děkana, zasedání kateder a komisí zřízených na vysokých školách a jejich fakultách,

c) kontrolovat všechny formy výchovně vzdělávací činnosti,

d) navrhovat funkcionářům vysokých škol, popřípadě ministrovi školství, zrušení pokynů a rozhodnutí vydaných funkcionáři vysokých škol, které jsou v rozporu s obecně závaznými právními předpisy, pokyny ministerstva školství a příkazy ministra školství,

e) navrhovat ministrovi školství nebo funkcionářům vysokých škol morální nebo hmotné ocenění učitelů vysokých škol, kteří dosáhli mimořádných pracovních výsledků; v případě porušení pracovní kázně učitelů vysokých škol navrhovat odpovídající opatření.

(2) Inspektoři jsou povinni

a) provádět inspekci podle plánu nebo podle pokynu ministra školství,

b) vyhotovovat o výsledcích inspekce záznamy,

c) projednávat s funkcionáři vysoké školy poznatky, výsledky a závěry inspekce spolu s navrhovanými opatřeními pro řešení problémů a odstranění zjištěných nedostatků,

d) provádět kontrolu plnění opatření přijatých na základě předcházející inspekce.

§ 4

Povinnosti funkcionářů vysokých škol

Funkcionáři vysokých škol jsou povinni vytvářet podmínky pro výkon inspekce, zejména

a) napomáhat inspektorům v jejich činnosti,

b) poskytovat inspektorům požadované informace a vyjádření včetně informací o plnění opatření přijatých k odstranění zjištěných nedostatků,

c) umožňovat určeným učitelům vysokých škol (§ 2 odst. 2) účast při provádění inspekce.

§ 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1981.

Ministr:

Vondruška v. r.

4

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 22. prosince 1980,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 95/1978 Sb., o školách pro mládež vyžadující zvláštní péči

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví podle § 23 odst. 4 a § 25 odst. 2 zákona č. 63/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol a podle § 14 odst. 2 písm. a) a § 22 odst. 2 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství po projednání s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky:

Čl. I

Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 95/1978 Sb., o školách pro mládež vyžadující zvláštní péči, se mění a doplňuje takto:

1. V § 12 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Příprava v učebních a studijních oborech zavedených vyhláškami ministerstva školství České socialistické republiky č. 24/1980 Sb. a č. 70/1978 Sb., kterými se mění a doplňuje vyhláška č. 87/1970 Sb., o učebních oborech a o organizaci výchovy učňů, ve znění vyhlášek č. 68/1971 Sb. a č. 54/1972 Sb. a vyhláškou ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 102/1979 Sb., kterou se stanoví nomenklatury studijních oborů na středních odborných učilištích, gymnáziích, středních odborných školách, konzervatořích, středních školách pro pracující, odborných školách, na středních školách pro mládež vyžadující zvláštní péči a soustava studijních oborů na středních odborných učilištích, a o studiu na nich se u dvouletých a tříletých učebních oborů v odborných učilištích pro smyslově postiženou mládež a ve středních odborných učilištích pro smyslově postiženou mládež prodlužuje o šest měsíců; u čtyřletých studijních oborů ve středních odborných učilištích pro smyslově postiženou mládež se tato příprava prodlužuje o jeden rok. Prodloužení přípravy se započítává do přípravného období.“.

2. V § 12 se dosavadní odstavec 3 označuje jako odstavec 4 a na konci se připojuje tato věta:

„Uchazeč o přijetí do odborného učiliště nebo středního odborného učiliště pro mládež vyžadující zvláštní péči musí prokázat vyjádřením příslušného lékaře zdravotní způsobilost k vykonávání zvoleného dělnického povolání; zařazení uchazeče, který je občanem se změněnou pracovní schopností, musí být v souladu s doporučením posudkové komise sociálního zabezpečení příslušného okresního národního výboru.“.

3. V § 12 se dosavadní odstavec 4 označuje jako odstavec 5 a dosavadní odstavec 5 jako odstavec 6.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1981.

Ministr:

Vondruška v. r.

5

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 30. prosince 1980

o závěrečných učňovských zkouškách v učebních a studijních oborech

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví podle § 228 odst. 4 zákoníku práce a podle § 5 odst. 4 zákona č. 63/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a Českou odborovou radou:

ODDÍL PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

(1) Tato vyhláška upravuje obsah, rozsah a organizaci závěrečných učňovských zkoušek konaných po úspěšném absolvování posledního ročníku studia v učebních a studijních oborech na středních odborných učilištích, odborných učilištích, učňovských školách, učňovských střediscích, střediscích praktického vyučování, odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči, středních odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči[1]) a zvláštních odborných učilištích.[2])

(2) Účelem závěrečných učňovských zkoušek je zjistit, jak si učni nebo pracující osvojili vědomosti, dovednosti a návyky stanovené charakteristikou učebního nebo studijního oboru a jak jsou připraveni používat jich pro plnění úkolů, které mají vykonávat v povolání.

(3) Závěrečné učňovské zkoušky ve studijních oborech jsou součástí maturitní zkoušky.[3])

§ 2

(1) Závěrečnu učňovskou zkoušku konají:

a) učni v učebních a studijních oborech denního studia, kteří prospěli z povinných vyučovacích předmětů předepsaných učebním plánem posledního ročníku učebního nebo studijního oboru,

b) pracovníci nebo členové družstva (dále jen „pracovníci"), kteří prospěli z povinných vyučovacích předmětů předepsaných učebním plánem příslušného učebního nebo studijního oboru posledního ročníku studia při zaměstnání na středním odborném učilišti.[4])

(2) K závěrečným učňovským zkouškám se učni a pracovníci nepřihlašují.

(3) Učeň nebo pracovník koná závěrečné učňovské zkoušky na středním odborném učilišti, na němž ukončí studium. V odůvodněných případech může učeň nebo pracovník požádat ředitele středního odborného učiliště o povolení konat nebo dokončit závěrečné učňovské zkoušky na jiném středním odborném učilišti, na kterém se příslušný učební nebo studijní obor, popřípadě jeho zaměření, vyučoval; v tomto případě se postupuje obdobně podle zvlášt-

---

[1]) Jedná se o nově koncipované učební a studijní obory stanovené přílohou č. 1 oddíl A a E vyhlášky ministerstva školství České socialistické republiky č. 102/1979 Sb., kterou se stanoví nomenklatury studijních oborů na středních odborných učilištích, gymnáziích, středních odborných školách, konzervatořích, středních školách pro pracující, odborných školách, na středních školách pro mládež vyžadující zvláštní péči a soustava učebních oborů na středních odborných učilištích, a o studiu na nich,
vyhláškou ministerstva školství České socialistické republiky č. 70/1978 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 87/1970 Sb., o učebních oborech a o organizaci výchovy učňů, ve znění vyhlášek ministerstva školství České socialistické republiky č. 68/1971 Sb. a č. 54/1972 Sb. a vyhláškou ministerstva školství České socialistické republiky č. 24/1980 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 87/1970 Sb., ve znění vyhlášek č. 68/1971 Sb., č. 54/1972 Sb. a č. 70/1978 Sb.

[2]) Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 99/1979 Sb., o soustavě zvláštních učebních oborů.

[3]) § 6 odst. 3 zákona č. 63/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol.

[4]) § 5 vyhlášky č. 102/1979 Sb.
Výnos ministerstva školství ČSR o započítávání předchozího studia, kursů a zkoušek pro účely dalšího studia při zaměstnání na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání čj. 12 921/77-211 ze dne 31. 5. 1977 (Věstník MŠ a MK ČSR 1977, str. 64), oznámený v částce 14/1977 Sb.

ních předpisů řešících přestup žáka nebo učně na jinou školu.[5])

(4) Jestliže se učeň nebo pracovník nemůže pro závažnou příčinu, kterou písemně oznámí a doloží řediteli středního odborného učiliště, dostavit k písemné, praktické nebo ústní zkoušce nebo je nemůže dokončit, může je vykonat v náhradním termínu, který na návrh ředitele středního odborného učiliště určí krajský národní výbor, který střední odborné učiliště odborně vede.

(5) Jestliže se učeň nebo pracovník nedostaví bez udání závažných příčin k závěrečné učňovské zkoušce, může konat závěrečnou učňovskou zkoušku nejdříve v termínu pro opravné zkoušky.

§ 3

(1) Pracovníci, kteří vykonali závěrečnou učňovskou zkoušku v učebním nebo studijním oboru, mohou vykonat závěrečnou učňovskou zkoušku v dalším učebním nebo studijním oboru, absolvují-li studium v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy.[4])

(2) Pracovníci, kteří vykonali závěrečnou učňovskou zkoušku v některém zaměření učebního nebo studijního oboru, mohou splnit požadavek doplnění, popřípadě rozšíření kvalifikace pro výkon povolání, odpovídajícího dalšímu zaměření téhož učebního nebo studijního oboru, pokud po 18. roce věku splnil 6měsíční praxi v příslušném povolání a úspěšně absolvovali studium speciálních odborných předmětů. Na výučním listě nebo na vysvědčení o maturitní zkoušce uvede střední odborné učiliště doložku tohoto znění: „Úspěšným ukončením studia ze speciálních odborných předmětů podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 5/1981 Sb., splnil pracovník požadavek doplnění, popřípadě rozšíření kvalifikace pro výkon povolání, odpovídajícího zaměření učebního oboru — studijního oboru . . . . . kód a název zaměření).". Doložka má datum dne závěrečné klasifikace a je opatřena podpisem ředitele středního odborného učiliště a razítkem středního odborného učiliště. Organizace studia speciálních odborných předmětů v dalším zaměření učebního nebo studijního oboru se řídí zvláštními předpisy.[4])

(3) Jmenný seznam pracovníků ve dvojím vyhotovení podle odstavce 2, s vyplněnými a potvrzenými přihláškami, vysvědčením ze všech ročníků přípravy v příslušném zaměření učebního nebo studijního oboru a doklad o ukončení studia (vysvědčení o maturitní zkoušce, výuční list) a posudek o pracovní činnosti zašle organizace krajskému národnímu výboru, v jehož územním obvodu má sídlo do 31. března. Krajský národní výbor je postoupí středním odborným učilištím, podle odborného zaměření, do 30. dubna.

(4) Střední odborné učiliště písemně vyrozumí uchazeče o jeho přijetí ke studiu při zaměstnání nejpozději do 30. června.

§ 4

(1) Závěrečná učňovská zkouška se skládá v učebních oborech ze zkoušky:

a) písemné,
b) praktické,
c) ústní,

a ve studijních oborech ze zkoušky:

a) písemné,
b) praktické.

ODDÍL DRUHÝ

Organizace závěrečných učňovských zkoušek ve středních odborných učilištích

§ 5

(1) Přípravu, průběh a vykonání závěrečných učňovských zkoušek organizuje střední odborné učiliště a řídí zkušební komise.

(2) Zkušební komise se ustavují pro jeden učební nebo studijní obor, popřípadě pro více příbuzných učebních nebo studijních oborů, na dobu nejméně tří let.

(3) Zkušební komise pro učební obory je čtyřčlenná. Předsedou je ředitel nebo zástupce ředitele jiného středního odborného učiliště, popřípadě zkušený pedagogický pracovník jiného středního odborného učiliště, který má kvalifikaci odpovídající příslušnému oboru, nebo příbuzným oborům a nejméně 7 roků pedagogické praxe. Předsedu ustanovuje krajský národní výbor, který střední odborné učiliště odborně vede, nejpozději do 15. dubna. Místopředsedou je ředitel nebo zástupce ředitele středního odborného učiliště, popřípadě jiný člen pedagogického sboru, který má nejméně 5 let pedagogické praxe, toho středního odborného učiliště, které zabezpečuje závěrečné učňovské zkoušky. Dalšími členy zkušební komise jsou mistr odborné výchovy a učitel odborných předmětů pro příslušný obor. Členy komise ustanovuje ředitel středního odborného učiliště do 30. dubna.

(4) Zkušební komise ve studijních oborech je šestičlenná a její složení je určeno předpisy, které upravují maturitní zkoušky na středních školách.

(5) Práci zkušební komise řídí její předseda.

(6) Zkušební komise má zejména tyto povinnosti:

a) nejpozději měsíc před termínem zahájení závěrečných učňovských zkoušek sestavuje pracovní plán, v němž vyznačí časové údaje a místa

[5]) § 15 odst. 2 směrnic ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, kterými se stanoví podrobnosti o středních školách, střediscích praktického vyučování a učňovských střediscích čj. 22 912/79-210 ze dne 26. 7. 1979 (Věstník MŠ a MK ČSR 1979 str. 109) oznámených v částce 19/1979 Sb.

vykonání písemných, praktických a ústních zkoušek, počty učňů a pracovníků, rozvrhne účast členů komise na přípravě, organizaci a kontrole zkoušek,

b) schvaluje témata písemných zkoušek, jestliže je vypracovalo střední odborné učiliště, na němž se závěrečné učňovské zkoušky vykonají (§ 6 odst. 3),

c) schvaluje témata praktických zkoušek,

d) schvaluje otázky ústních zkoušek,

e) hodnotí závěrečné učňovské zkoušky,

f) podává písemnou zprávu o průběhu a výsledcích závěrečných učňovských zkoušek řediteli středního odborného učiliště a krajskému národnímu výboru, který střední odborné učiliště vede.

§ 6

Písemná zkouška

(1) Účelem písemné zkoušky je zjistit, jak si učni nebo pracovníci osvojili učební látku ze všech odborných předmětů příslušného učebního nebo studijního oboru.

(2) Písemné zkoušky v učebních oborech vykonají učni nebo pracovníci v době od 16. do 30. června, ve studijních oborech v prvním pracovním dni následujícího týdne po vykonání písemných maturitních zkoušek.

(3) Ústřední orgán, který odpovídá za přípravu mládeže pro dělnická povolání[6]) stanoví čtyři témata písemných prací pro střední odborná učiliště v oboru své působnosti, nejpozději týden před zahájením zkoušek. Stanovením témat písemných zkoušek může ústřední orgán pověřit střední odborné učiliště, na němž se závěrečné učňovské zkoušky vykonají; v tomto případě témata schvaluje zkušební komise. V případě, že témata písemných zkoušek určí ústřední orgán, konají se v učebních oborech v prvém pracovním dnu po 16. červnu.

(4) Předseda zkušební komise, nebo její člen, kterého určil předseda, otevře v učebně za přítomnosti učňů a pracovníků a dalšího člena zkušební komise obálku s tématy písemné zkoušky. Člen zkušební komise seznámí učně a pracovníky s tématy, případně s připojenými pokyny. Učeň nebo pracovník si do 15 minut zvolí jedno ze stanovených témat.

(5) Na vypracování písemné zkoušky se stanoví pět hodin souvislého času; pro účel písemné zkoušky se považuje za jednu hodinu čas 60 minut.

(6) Při písemné zkoušce mohou učni nebo pracovníci používat odborné pomůcky nutné pro její vypracování, povolené při zadání písemné práce.

(7) Dohlížející člen zkušební komise nebo pověřený pedagogický pracovník dbá na to, aby zkoušení pracovali samostatně. Čas jejich pobytu mimo zkušební místnost se zaznamenává do protokolu o průběhu písemné zkoušky. Mimo zkušební místnost se smí zdržovat jen jeden zkoušený.

(8) Výsledek písemné zkoušky hodnotí a klasifikuje učitel odborných předmětů podle stupnice určené klasifikačním řádem[7]) a zapíše jej do kontrolního listu zkoušeného.

§ 7

Praktická zkouška

(1) Účelem praktické zkoušky je ověřit praktické dovednosti učňů nebo pracovníků a schopnost uplatnit teoretické vědomosti získané v příslušném učebním nebo studijním oboru při vykonávání konkrétních činností.

(2) Praktické zkoušky se konají v učebních oborech v době od 10. do 31. prosince; ve studijních oborech v období po výroční klasifikaci, nejpozději však do začátku studijního volna určeného pro přípravu k ústní maturitní zkoušce.

(3) Témata praktické zkoušky navrhují pedagogičtí pracovníci, které určí ředitel středního odborného učiliště, pokud ústřední orgán, který odpovídá za přípravu mládeže pro dělnická povolání,[6]) nestanoví jednotná témata.

(4) Praktická zkouška se koná na pracovištích středního odborného učiliště a na typické práci učebního nebo studijního oboru. Podle náročnosti učebního nebo studijního oboru trvá zpravidla 1 až 2 po sobě jdoucí pracovní dny za dozoru mistra odborné výchovy pověřeného zkušební komisí.

(5) V učebních oborech, kde jejich charakter neumožňuje organizovat praktickou zkoušku v období stanoveném v odstavci 2, je možné ji zahájit již 1. srpna. Přesný termín stanoví, v dohodě s ministerstvem školství České socialistické republiky ústřední orgán, v jehož působnosti se učební obory vyučují.

(6) Při praktické zkoušce se hodnotí:

a) kvalita výrobku (služby), správnost volby pracovního postupu a pracovních metod,

b) dodržení výrobních a technických norem, plnění výkonových norem (pokud jsou stanoveny),

c) obsluha a údržba strojů a zařízení, údržba výrobních pomůcek, uspořádání pracoviště a dodržování zásad bezpečnosti práce.

(7) Výsledek praktické zkoušky hodnotí a klasifikuje mistr odborné výchovy, pod jehož vedením učeň nebo pracovník zkoušku vykonal, podle stupnice určené klasifikačním řádem[7]) a zapíše jej do kontrolního listu zkoušeného.

---

[6]) § 18 odst. 2 zákona č. 63/1978 Sb.

[7]) Klasifikační řád pro střední školy, střediska praktického vyučování a pro učňovská střediska, čj. 31 568/73-210 ze dne 28. 12. 1973 (Věstník MŠ a MK ČSR 1974 str. 1), oznámený v částce 2/1974 Sb., ve znění výnosu čj. 22 927/80-210 ze dne 29. 7. 1980 (Věstník MŠ a MK ČSR 1980 str. 95), oznámeného v částce 25/1980 Sb.

§ 8

Ústní zkoušky

(1) Účelem ústní zkoušky je zjistit, jak dovede učeň nebo pracovník uplatnit vědomosti a dovednosti potřebné pro výkon dělnického povolání.

(2) Průběh ústní zkoušky má dvě části. V prvé části se vychází z výsledků písemné a praktické zkoušky. Ve druhé části si zkoušený volí otázky ze souboru 30 dvojic otázek vypracovaného učiteli odborných předmětů. Na přípravu k ústní zkoušce se stanoví doba 15 minut; je-li součástí otázky grafické řešení, může se tato doba prodloužit o dalších 15 minut. Ústní zkouška trvá nejdéle 20 minut.

(3) Ústní zkoušku vykonají učni nebo pracovníci po složení praktické zkoušky, nejdříve 10. prosince a nejpozději do 31. prosince.

(4) Výsledek ústní zkoušky se hodnotí podle stupnice určené klasifikačním řádem[7]) a zapíše se do kontrolního listu zkoušeného.

§ 9

Hodnocení závěrečné učňovské zkoušky

(1) Při celkovém hodnocení závěrečné učňovské zkoušky vychází zkušební komise z výsledků písemné a praktické zkoušky, u učebních oborů též z ústní zkoušky a přihlíží k výsledkům studia ve všech ročnících učebního nebo studijního oboru, především v posledním roce studia; u pracovníků studujících při zaměstnání přihlíží komise též k posudku o pracovní činnosti v organizaci.

(2) O výsledku závěrečné učňovské zkoušky rozhodují všichni členové zkušební komise hlasováním. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy komise. Závěrečné hodnocení v učebních oborech provede komise ihned po skončení ústní zkoušky, nejpozději do 31. prosince.

(3) Závěrečnou učňovskou zkoušku učně nebo pracovníka v učebních oborech hodnotí zkušební komise podle této stupnice:

a) prospěl s vyznamenáním,
jestliže z praktické zkoušky má známku výbornou a z písemné nebo ústní zkoušky jednu známku výbornou a druhou alespoň chvalitebnou, nemá podle posledního hodnocení odborného výcviku a všech povinných všeobecně vzdělávacích a odborných předmětů ani z jednoho předmětu horší známku než dobrou, průměrný prospěch nejvýše 1,50 a chování velmi dobré;

b) prospěl velmi dobře,
jestliže má z písemné praktické a ústní zkoušky známku alespoň chvalitebnou, popřípadě z písemné nebo ústní zkoušky jednu známku výbornou a druhou alespoň dobrou, nemá podle posledního hodnocení odborného výcviku a všech povinných všeobecně vzdělávacích a odborných předmětů ani z jednoho předmětu známku horší než dobrou, průměrný prospěch 2,25 a chování velmi dobré;

c) prospěl,
jestliže má z písemné, praktické a ústní zkoušky alespoň dostatečnou;

d) neprospěl,
jestliže z písemné, praktické nebo ústní zkoušky byl hodnocen stupněm 5 (nedostatečně).

(4) Závěrečnou učňovskou zkoušku ve studijních oborech hodnotí zkušební komise podle této stupnice:

a) stupeň 1 — výborný,
jestliže učeň má z praktické zkoušky známku výbornou, z písemné zkoušky alespoň známku chvalitebnou a z odborného výcviku podle posledního hodnocení známku výbornou;

b) stupeň 2 — chvalitebný,
jestliže učeň má z praktické zkoušky známku chvalitebnou, z písemné zkoušky alespoň známku dobrou a z odborného výcviku podle posledního hodnocení známku alespoň chvalitebnou;

c) stupeň 3 — dobrý,
jestliže učeň má z praktické i písemné zkoušky známku alespoň dobrou a z odborného výcviku podle posledního hodnocení známku alespoň dobrou;

d) stupeň 4 — dostatečný,
jestliže učeň má z praktické i písemné zkoušky známku alespoň dostatečnou a z odborného výcviku podle posledního hodnocení známku alespoň dostatečnou;

e) stupeň 5 — nedostatečný,
jestliže učeň z písemné nebo praktické zkoušky byl hodnocen stupněm 5 — nedostatečně.

§ 10

(1) Učeň nebo pracovník, který s úspěchem vykonal závěrečnou učňovskou zkoušku v učebním oboru, obdrží výuční list od středního odborného učiliště, v němž závěrečnou učňovskou zkoušku vykonal.

(2) Výuční list podepisuje předseda zkušební komise, ředitel středního odborného učiliště a třídní učitel; datuje se dnem závěrečného hodnocení.

(3) Učeň nebo pracovník, který s úspěchem vykonal maturitní zkoušku, jejíž součástí je závěrečná učňovská zkouška, obdrží po skončení maturitních zkoušek vysvědčení o maturitní zkoušce, které zároveň plní funkci výučního listu.[8])

(4) Vysvědčení o maturitní zkoušce podepisuje předseda zkušební komise, ředitel středního odborného učiliště a třídní učitel.

[8]) § 228 odst. 1 zákoníku práce.

(5) Učeň, který při závěrečné učňovské zkoušce nebo při maturitní zkoušce neprospěl, obdrží od organizace, s níž měl sjednaný učební poměr, potvrzení o tom, po jakou dobu a pro který učební nebo studijní obor byl připravován.[9])

§ 11

O závěrečných učňovských zkouškách vyhotoví zkušební komise protokol, který podepíší všichni členové zkušební komise. Protokol o závěrečných učňovských zkouškách předá předseda zkušební komise spolu s kontrolními listy a písemnými pracemi zkoušených řediteli středního odborného učiliště, v němž se zkoušky konaly. Ředitel středního odborného učiliště zabezpečí uložení dokladů a stejnopis protokolu zašle nejpozději do týdne po skončení závěrečných učňovských zkoušek krajskému národnímu výboru, který střední odborné učiliště odborně vede, a organizaci, která střední odborné učiliště zřídila.[10]) Shrnuté výsledky závěrečných učňovských zkoušek s jejich vyhodnocením zašle krajský národní výbor ministerstvu školství České socialistické republiky nejpozději do měsíce po skončení závěrečných učňovských zkoušek.

§ 12

Opravné zkoušky

(1) Neprospěl-li učeň nebo pracovník v učebním oboru při písemné zkoušce, stanoví zkušební komise termín opravné zkoušky nejpozději do doby konání praktické zkoušky.

(2) Učňům nebo pracovníkům, kteří neprospěli při závěrečné učňovské zkoušce v učebním oboru, stanoví zkušební komise termín opravné zkoušky v období od 1. března do 31. března.

(3) Opravné závěrečné učňovské zkoušky ve studijních oborech se konají:

a) písemné zkoušky v pátek druhého úplného týdne září a února,

b) praktické zkoušky v pondělí až úterý ve třetím úplném týdnu září a února.

(4) Témata opravných závěrečných učňovských zkoušek schválí na návrh metodické komise ředitel středního odborného učiliště, v němž se opravné zkoušky konají; ředitel středního odborného učiliště opravné závěrečné učňovské zkoušky organizačně zabezpečuje.

§ 13

Dozor nad závěrečnými učňovskými zkouškami konají orgány státního dozoru nad výchovou mládeže pro dělnická povolání.[11])

§ 14

Věcné náklady a náhrady cestovních výdajů členů komise spojené s organizací závěrečných učňovských zkoušek hradí organizace, která střední odborné učiliště zřídila, u krajských národních výborů organizace řízená nebo spravovaná krajským národním výborem.[12]) Pokud ve středním odborném učilišti vykonají závěrečné učňovské zkoušky i učni vychovávaní v jiném středním odborném učilišti nebo pracovníci jiné organizace, uhradí poměrnou část nákladů organizace, pro kterou se učni nebo pracovníci připravovali.

§ 15

Organizace závěrečných učňovských zkoušek na středních odborných učilištích, v učebních oborech podle dosavadních předpisů[13]) se provádí podle zvláštních předpisů[14]) s tím, že přípravu a vykonání zkoušek může zabezpečit střední odborné učiliště na žádost organizace odpovědné za zajištění závěrečných učňovských zkoušek a se souhlasem organizace, která střední odborné učiliště zřídila.

ODDÍL TŘETÍ

Závěrečné učňovské zkoušky na odborných učilištích, učňovských školách, učňovských střediscích, odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči, na středních odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči a zvláštních odborných učilištích

§ 16

(1) Ustanovení § 3 až 14 této vyhlášky se vztahuje i na závěrečné učňovské zkoušky v nově koncipovaných učebních oborech na odborných učilištích, učňovských školách, učňovských střediscích, odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči, na středních odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči[1]) a zvláštních odborných učilištích[2]) s těmito odchylkami:

a) výuční listy dostanou učni a pracovníci, kteří vykonali závěrečnou učňovskou zkoušku na odborném učilisti, učňovské škole a učňovském středisku od organizace, která byla pověřena organizací závěrečných učňovských zkoušek.

---

[9]) § 228 odst. 2 zákoníku práce.

[10]) § 16 zákona č. 63/1978 Sb.

[11]) § 6 vyhlášky ministerstva školství České socialistické republiky č. 60/1979 Sb., o inspekci výchovy a vzdělávání, a čl. 2 přílohy k této vyhlášce.

[12]) § 12 a 13 vyhlášky ministerstva školství České socialistické republiky č. 61/1979 Sb., o zřizování, zrušování, organizaci a řízení středních odborných učilišť.

[13]) § 7 a příloha č. 2 vyhlášky č. 102/1979 Sb.

[14]) Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 111/1965 Sb., o závěrečných učňovských zkouškách, ve znění vyhlášek ministerstva školství č. 11/1968 Sb., ministerstva školství České socialistické republiky č. 143/1969 Sb., a č. 14/1976 Sb.

Výuční list podepisuje předseda zkušební komise a vedoucí organizace, ve které učeň nebo pracovník vykonal závěrečnou učňovskou zkoušku, s datem dne závěrečného hodnocení. Výuční listy potvrzuje krajský národní výbor; bez tohoto potvrzení je výuční list neplatný,

b) v odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči, ve středních odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči a ve zvláštních odborných učilištích se závěrečné učňovské zkoušky (písemné, praktické a ústní) vykonají v období od 15. do 30. června, opravné zkoušky v období od 1. do 15. září,

c) ve zvláštních odborných učilištích se na vypracování písemné závěrečné zkoušky stanoví čtyři hodiny souvislého času.

(2) Kde vyhláška užívá termín mistr odborné výchovy, rozumí se tím i učitel dílenského vyučování v odborných učilištích a středních odborných učilištích pro mládež vyžadující zvláštní péči a ve zvláštních odborných učilištích.

ODDÍL ČTVRTÝ

Závěrečná ustanovení

§ 17

Zrušují se pokyny ministerstva školství a kultury ze 16. dubna 1962 čj. 17 515/1962-II/1 pro kvalifikační zkoušky a pro závěrečné učňovské zkoušky žáků středních škol, kteří konají práci ve výrobě podle zásad schválených usnesením vlády č. 106/1961 Sb., oznámené v částce 27/1962 Sb.

§ 18

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1981.

Ministr:

Vondruška v. r.

6

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky

z 18. decembra 1980

o vykonávaní inšpekcie na vysokých školách

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 98 ods. 1 zákona č. 39/1980 Zb. o vysokých školách:

§ 1

Úlohy inšpekcie

(1) Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „ministerstvo školstva") inšpekciou na vysokých školách kontroluje najmä

a) úroveň riadenia a kontroly výchovno-vzdelávacej činnosti,

b) obsah, organizáciu, metódy a výsledky výchovno-vzdelávacej činnosti,

c) zabezpečenie štúdia učebnicami, učebnými pomôckami, textami a didaktickou technikou a ich kvalitu,

d) dodržiavanie zásad preverovania a hodnotenia vedomostí študentov,

e) výber, rozmiestňovanie, zvyšovanie pedagogickej a vedeckej kvalifikácie učiteľov a plnenie ich povinností,

f) úroveň riadenia vedeckej alebo umeleckej a výskumnej činnosti so zreteľom na výchovno-vzdelávaciu činnosť,

g) tvorbu a plnenie plánov výchovy nových vedeckých pracovníkov a využívanie školiacej kapacity vysokých škôl,

h) plánovanie, realizáciu a využívanie stykov vysokých škôl so zahraničnými vysokými školami a inými vedeckými, výskumnými, vývojovými a umeleckými zariadeniami v zahraničí s osobitným zreteľom na vedecko-pedagogický alebo umelecko-pedagogický rast učiteľov,

ch) organizáciu, priebeh a úroveň prijímacieho konania na štúdium na vysokých školách.

(2) Úlohou inšpekcie je ďalej

a) oboznamovať funkcionárov vysokých škôl s výsledkami inšpekčnej činnosti spolu s návrhmi na riešenie problémov a odstránenie zistených nedostatkov; podľa potreby podávať príslušné návrhy ministrovi školstva Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „ministrovi školstva"),

b) zovšeobecňovať a rozširovať pokrokové pracovné metódy vo výchovno-vzdelávacej činnosti a

dobré skúsenosti z organizátorskej a kontrolnej činnosti vysokých škôl,

c) metodicky usmerňovať kontrolnú činnosť funkcionárov vysokých škôl vo výchovno-vzdelávacej činnosti.

§ 2

Inšpektori

(1) Inšpekciu vykonávajú inšpektori ministerstva školstva (ďalej len „inšpektori").

(2) Na inšpekcii sa môžu podľa potreby pod vedením inšpektorov zúčastňovať aj učitelia vysokých škôl, prípadne významní odborníci z praxe, ktorých s ich súhlasom a v prípade odborníkov z praxe aj so súhlasom organizácie, s ktorou sú v pracovnom, služobnom alebo členskom pomere, určí do inšpekčných skupín ministerstvo školstva. Títo pracovníci počas vykonávania inšpekcie majú rovnaké práva a povinnosti ako inšpektori.

§ 3

Práva a povinnosti inšpektorov

(1) Inšpektori pri vykonávaní inšpekcie majú právo:

a) s vedomím rektora (dekana samostatnej fakulty) vstupovať do priestorov vysokých škôl a ich súčastí a nazerať do písomných dokladov a dokumentov týkajúcich sa úloh inšpekcie (§ 1),

b) zúčastňovať sa na rokovaní poradných orgánov rektora a dekana, na zasadnutiach katedier a komisií zriadených na vysokých školách a ich fakultách,

c) kontrolovať všetky formy výchovno-vzdelávacej činnosti,

d) navrhnúť funkcionárom vysokých škôl, prípadne ministrovi školstva zrušenie pokynov a rozhodnutí vydaných funkcionármi vysokých škôl, ktoré sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pokynmi ministerstva školstva a príkazmi ministra školstva,

e) navrhnúť ministrovi školstva alebo funkcionárom vysokých škôl morálne alebo hmotné ocenenie učiteľov vysokých škôl, ktorí dosiahli mimoriadne pracovné výsledky; v prípade porušenia pracovnej disciplíny alebo nízkej kvality práce učiteľov vysokých škôl navrhnúť príslušné opatrenia.

(2) Inšpektori sú povinní

a) vykonávať inšpekciu podľa plánu, prípadne podľa príkazu ministra školstva,

b) vyhotovovať o výsledkoch inšpekcie záznamy,

c) prerokúvať s funkcionármi vysokej školy poznatky, výsledky a závery z inšpekcie spolu s navrhovanými opatreniami na riešenie problémov a odstránenie zistených nedostatkov,

d) vykonávať kontrolu plnenia opatrení prijatých na základe predchádzajúcej inšpekcie.

§ 4

Povinnosti funkcionárov vysokých škôl

Funkcionári vysokých škôl sú povinní utvárať podmienky na vykonávanie inšpekcie, najmä

a) pomáhať inšpektorom v ich činnosti,

b) poskytovať inšpektorom požadované informácie a vyjadrenia, vrátane informácií o plnení opatrení prijatých na odstránenie zistených nedostatkov,

c) umožňovať určeným učiteľom vysokých škôl (§ 2 ods. 2) účasť na vykonávaní inšpekcie.

§ 5

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1981.

Minister:

Prof. Ing. **Buša** CSc. v. r.

7

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby na titulní stránce částky 45 Sbírky zákonů

V záhlaví chybně uvedený den vydání: „Vydána dne 31. prosince 1980" má znít správně „Vydána dne 29. prosince 1980".

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí spolu s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 9 odst. 3 a 4 zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik, a podle § 19 odst. 1 písm. f) zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování (ministerstvo financí České socialistické republiky též podle § 7 zákona ČNR č. 60/1971 Sb. a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky podle § 8 odst. 2 zákona SNR č. 32/1971 Sb.) a spolu se Státní plánovací komisí **Metodické pokyny pro vypracování ročních finančních plánů a rozpočtů na jednotlivá léta 7. pětiletého plánu** (čj. FMF III/21 020/1980, MF ČSR II/22 600/1980 a MF SSR 1/1350/1980 z 31. října 1980).

Pokyny upravují způsob vypracování definitivních finančních plánů a rozpočtů počínaje rokem 1981 a návrhů ročních finančních plánů a rozpočtů počínaje rokem 1982. Platí pro federální ústřední orgány a ústřední orgány republik vč. KNV, pro výrobní hospodářské jednotky, popř. podniky.

Pokyny byly rozeslány na všechny federální ústřední orgány i ústřední orgány republik. Kromě toho vyjdou tiskem n. p. SEVT Praha.

Lze do nich nahlédnout na federálním ministerstvu financí a na ministerstvech financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v souladu s usnesením předsednictva vlády ČSSR č. 27/1980 o dovozu stavebních profesí pro organizace ministerstev stavebnictví ČSR a SSR a federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství a v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos č. 8/1980** ze dne 6. 10. 1980 čj. 304/901/80 **o poskytování stabilizačních odměn dělníkům povolání šamotář.**

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1980;

2. v souladu s ustanovením § 133 odst. 1 zákoníku práce se souhlasem Českého úřadu bezpečnosti práce, Slovenského úřadu bezpečnosti práce a ústředního výboru Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos č. 9/1980** ze dne 24. října 1980 čj. 033/500/80, **kterým se vydávají pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci v kovárnách** (§ 272 odst. 2 zákoníku práce).

   Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1981 a zrušuje resortní typový předpis ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů, kterým se vydávají bezpečnostní předpisy pro provoz kováren v hutních závodech, ze dne 30. 1. 1960 č. 4;

3. v souladu s ustanovením § 133 odst. 1 zákoníku práce se souhlasem Českého úřadu bezpečnosti práce, Slovenského úřadu bezpečnosti práce a ústředního výboru Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos č. 10/1980** ze dne 24. října 1980 čj. 033/519/80, **kterým se vydávají pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci ve slévárnách** (§ 272 odst. 2 zákoníku práce).

   Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1981.

   Uvedené výnosy jsou uveřejněny ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 10/1980 a lze do nich nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, jemu podřízených generálních ředitelstvích výrobních hospodářských jednotek a v organizacích jím přímo řízených.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 13. listopadu 1980 čj. 316-1465/80-7420 **o odměňování externích učitelů v pomaturitním studiu v resortních a oborových vzdělávacích zařízeních.**

Výnos se vztahuje na pracovníky podniků, výrobních hospodářských jednotek, výzkumných a vědeckých ústavů, středních a vysokých škol a jiných organizací dočasně pověřené s částečným pracovním úvazkem výkonem učitelské činnosti v pomaturitním studiu zřízeném ve vzdělávacích zařízeních ústředních orgánů, výrobních hospodářských jednotek, popřípadě jiných organizací.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1981.

Pro pracovníky, na něž se výnos vztahuje, pozbývají platnosti:

1. směrnice ministerstva školství a kultury ze dne 29. května 1962 čj. 21 839/62 E 1/1 o odměňování externích učitelů podnikových institutů (Věstník MŠK 1962 str. 219) ve znění výnosu ministerstva školství ze dne 28. července 1967 čj. 21 341/67-VI/3 (Věstník MŠK 1967 str. 216);
2. bod 14 výnosu ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 24. dubna 1973 čj. 11 953/73-212, kterým se vydávají zásady pro zřizování a organizaci pomaturitního studia v resortních a oborových vzdělávacích zařízeních (Věstník MŠ a MK ČSR 1973 str. 93);
3. bod 14 zásad ministerstva školství Slovenské socialistické republiky ze dne 15. 6. 1973 čj. 6350/1973-11/3 pro organizaci pomaturitního studia absolventů středních odborných škol a gymnázií, v resortních a oborových vzdělávacích zařízeních (Zvesti MŠ a MK SSR 1973 str. 84).

Výnos byl rozeslán všem federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům ČSR a SSR a krajským národním výborům, u nichž lze do něho nahlédnout.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 53 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice č. 2** ze dne 2. dubna 1980, **kterými se mění a doplňují některá ustanovení směrnic** federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj **č. 2** ze dne 15. února 1972, **o soustavách technicko-hospodářských ukazatelů v investiční výstavbě.**

Novela směrnic FMTIR č. 2/1972 spočívá především ve změnách spojených s novým uplatněním srovnávací varianty a v některých dalších upřesněních, které reagují na potřeby praxe.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1980 a jsou uveřejněny (včetně úplného znění směrnic FMTIR č. 2/1972) ve Zpravodaji FMTIR, MVT ČSR a MVT SSR částka 3, ročník 1980.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 53 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos č. 5** ze dne 26. května 1980 **o zvláštním postupu při přípravě staveb na území hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy.**

Zvláštní způsob přípravy staveb na území hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy spočívá především v účelném omezení rozsahu dokumentace staveb a v potřebné koncentraci činností orgánů a organizací spolupůsobících při přípravě. Výnosem se vytvářejí podmínky pro urychlení přípravy staveb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1980 a je uveřejněn ve Zpravodaji FMTIR, MVT ČSR a MVT SSR částka 4, ročník 1980.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v 1. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací pošta — Praha 07